

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **B. Č.**, t. č. X, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížíkova 25, 225 08 Praha, k žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 3. 2017, **o invalidní důchod**,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 28. 3. 2017, č. j. X, kterým byly námitky žalobce zamítnuty a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19.12.2016, č. j. X, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod, bylo potvrzeno. Žalobce nesouhlasí s uvedeným rozhodnutím. Ze svého sdělení ze dne 25. 6. 2017 uvedl, že v období od 15. 10. 2015 do 14. 10. 2015 pracoval „asi rok“ v roce 2007 nebo 2008,

od roku 2010 do roku 2012 byl zaevidován na Úřadu práce České republiky, od ledna 2013 do 7. 7. 2013 pracoval ve výkonu trestu ve věznici Příbram, od roku 2013 do roku 2015 byl zaevidován na Úřadu práce. Žalobce dále uvedl, že v období od 15. 10. 1995 do 14. 10. 2015 byl od roku 1995 do roku 2001 ve výkonu trestu ve věznici Valdice, kde pracoval „asi dva roky“, od února do června roku 2012 pracoval „na dohodu u společnosti FaMattes Havířov“.

[2] Žalovaná se vyjádřila tak, že navrhla zamítnutí žaloby, neboť její předchozí postup byl správný. Žalovaná vychází z toho, že žalobce nesplnil podmínku pro přiznání invalidního důchodu v druhé části ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“), neboť žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění podle ustanovení § 40 ZDP. Dle žalované v období rozhodném období od 31. 8. 2006 do 30. 8. 2016, tedy 10 let před vznikem invalidity, získal žalobce pouze 2 roky a 1 den pojištění, místo potřebných 5 let pojištění; žalobce získal v rozhodném období 20 let před vznikem invalidity pouze 4 roky a 124 dnů, místo potřebných 10 let pojištění. Žalovaná uvedla, že i kdyby byla rozhodná doba byla stanovena na den 15. 10. 2015, pak v rozhodném období 20 let před vznikem invalidity žalobce získal pouze 5 let a 1 den pojištění, místo potřebných 10 let pojištění, a v rozhodném období 10 let před vznikem invalidity žalobce získal pouze 2 roky pojištění, místo potřebných 5 let pojištění.

[3] Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 28.3.2017, č. j. X, potvrzením Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 12.7.2017, zprávou Vězeňské služby ČR, Generálního ředitelství ze dne 4. července 2017, VS ČR, vazební věznici Ostrava ze dne 7. 9. 2017, VS ČR Věznici Karviná ze dne 12. 9. 2017, osobním listem důchodového pojištění žalobce, obsahem správního spisu a u jednání předloženými stranou žalované evidenčními listy důchodového zabezpečení z období let 1987 až 2001 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[4] Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 3. 2017, č. j. X, bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti o invalidní důchod. Z odůvodnění plyne, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 19. 12. 2016, č. j. X zamítla pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) ZDP žádost žalobce o invalidní důchod, a to pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění na straně žalobce. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení LPS pro Prahu 4 ze dne 21. 10. 2016 invalidita žalobce vznikla dne 31. 8. 2016. Žalovaná uzavřela, že v rozhodném období pro posouzení invalidity od 31. 8. 2006 do 30. 8. 2016 získal žalobce pouze 2 roky a 1 den pojištění, a v rozhodném období pro posouzení invalidity od 31. 8. 1996 do 30. 8. 2016, získal žalobce pouze 4 roky a 124 dní pojištění. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 4. 1. 2017 námitky, které žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím zamítla. V řízení o námitkách bylo na základě přezkumu dospěno k závěru, že žalobci vznikla invalidita již dne 15. 10. 2015. I přes změnu data vzniku invalidity, žalovaná vyhodnotila nárok na invalidní důchod žalobce tak, že na něj žalobce nemá nárok, když nesplnil minimální dobu pojištění podle ZDP, neboť v rozhodném období od 15. 10. 2005 do 14. 10. 2015 získal pouze 2 roky pojištění namísto potřebných 5. V rozhodném období od 15. 10. 1995 do 14. 10. 2015 získal žalobce pouze 5 let a 1 den pojištění namísto potřebných 10 let. Žalovaná uvedla, že ve výše uvedených dobách není zahrnuto 129 dnů, po něž byl žalobce účasten důchodového pojištění v roce 1995 během umístění ve Věznici Heřmanice, když nebylo možno poznat, zda

a jaká část z této doby pojištění spadá do rozhodného období počínající dnem 15. 10. 1995. Nicméně dle žalované je i tato skutečnost bez vlivu na rozhodnutí, neboť do rozhodného období by spadalo nejvýše 78 dní pojištění (tedy od 15. 10. 1995 do 31. 12. 1995), a proto by v rozhodném období od 15. 10. 1995 do 14. 10. 2015 získal nejvýše 5 let a 79 dní pojištění namísto potřebných 10 let.

[5] Z potvrzení Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Ostravě ze dne 12. 7. 2017, soud zjistil, že žalobce byl evidován:

- v době od 9. 7. 2001 do 6. 11. 2005 v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce v Karviné, kdy podpora v nezaměstnanosti nebyla poskytována;
- v době od 28. 11. 2005 do 8. 3. 2006 v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce v Karviné, kdy podpora v nezaměstnanosti nebyla poskytována;
- v době od 25. 10. 2006 do 3. 7. 2007 v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce v Karviné, kdy podpora v nezaměstnanosti nebyla poskytována;
- v době od 12. 4. 2010 do 6. 2. 2012 v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce v Karviné, kdy podpora v nezaměstnanosti nebyla poskytována, o podporu v nezaměstnanosti nepožádal;
- v době od 9. 7. 2010 do 3. 3. 2016 v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce v Karviné, kdy podpora v nezaměstnanosti nebyla poskytována.

[6] Z osobního listu důchodového pojištění žalobce ze dne 23. 3. 2017 vyplývá, že se žalobce účastnil pojištění:

- od 1. 1. 1995 do 31. 12. 1995 ve výši 129 dní pojištění,
- od 1. 1. 1996 do 31. 12. 1996 ve výši 366 dní pojištění,
- od 1. 1. 1997 do 31. 12. 1997 ve výši 365 dní pojištění,
- od 1. 1. 1998 do 31. 12. 1998 ve výši 365 dní pojištění,
- od 10. 4. 2008 do 31. 12. 2008 ve výši 252 dní pojištění,
- od 8. 1. 2013 do 7. 7. 2013 ve výši 113 dní pojištění,
- od 14. 8. 2014 do 31. 12. 2014 ve výši 140 dní pojištění,
- od 4. 3. 2015 do 14. 10. 2015 ve výši 225 dní pojištění.

[7] Z potvrzení Vězeňské služby předložených k žádosti soudu vyplývá, že žalobce byl vězněn v obdobích:

- od 19.10.1984 (vazba trvala do 13.12.1984) do 10.5.1985 ve Věznici Oráčov,
- od 14.4.1987 do 3.1.1990 ve Věznici Žacléř,
- od 4.1.1990 (vazba trvala do 4.9.1991) do 4.7.2001 ve Věznici Heřmanice,
- od 7.1.2005 do 22.11.2005 ve Vázební věznici Ostrava,
- od 9.3.2006 do 23.10.2006 ve Věznici Heřmanice,
- od 4.7.2007 do 10.4.2010 ve věznici Heřmanice,
- od 7.2.2012 do 7.7.2013 ve Věznici Karviná,
- od 4.3.2016 doposud ve Vázební věznici Ostrava; konec trestu stanoven na 4.12.2017.

V době od 7. 11. 2005 do 22. 11. 2005 nebyl pracovně zařazen a není pracovně zařazen ani od 4. 3. 2016 dosud (zpráva datována dnem 7. 9. 2005, poznámka soudu), pracovně byl zařazen v období od 8. 1. 2013 do 30. 4. 2013.

[8] Z evidenčních listů důchodového zabezpečení a pojištění vyhotovených Věznicemi Žacléř, Valdice a Heřmanice vyplývá, že žalobce v níže uvedených letech má vykazovanou dobu pojištění následovně:

rok	doba pojištění	náhradní doba pojištění
1987	262	74
1988	365	61
1989	365	51
1990	2	
1991	-	
1992	159	11
1993	29	2
1995	129	
1996	366	
1997	365	5
1998	365	22
1999	-	
2000	-	
2001	-	
2013	113	

[9] Podle ustanovení § 38 ZDP pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se

a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 ZDP, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31 ZDP, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

[10] Podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. f) ZDP potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.

[11] Podle ustanovení § 40 odst. 2 ZDP potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

[12] Podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. l) ZDP pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastni osoby ve výkonu trestu odnětí svobody zařazené do práce a osoby ve výkonu zabezpečovací detence zařazené do práce.

[13] Podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) ZDP pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny dále osoby vedené v evidenci Úřadu práce České republiky - krajské pobočky, popřípadě pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, a v rozsahu nejvýše 3 let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, s tím, že tato doba 3 let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod, doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do ní započítává v rozsahu nejvýše 1 roku, a nezapočítává se do ní jiná náhradní doba pojištění nebo doba pojištění, které se kryjí s dobou, po kterou je osoba vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání; za dobu, po kterou náleží podpora v nezaměstnanosti, se přitom považuje též doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti neposkytuje z důvodu, že osobě vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání přísluší odstupné, odbytné nebo odchodné.

[14] Krajský soud v Ostravě dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[15] Žalobce v žalobě pouze požadoval soudní přezkoumání rozhodnutí žalované, přičemž neuvedl žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na rozhodnou dobu pojištění podle ZDP. Rovněž u jednání soudu neuvedl žádnou další dobu pojištění, naopak přisvědčil správnosti dokladů o výkonu zaměstnání a doby vedení u úřadu práce jako uchazeče o zaměstnání. Žalobce rovněž nezpochybnil posouzení invalidity a u jednání soudu přisvědčil, že dříve žádné zdravotní potíže neměl, poprvé o invalidní důchod požádal až v r. 2016.

[16] Žalobce byl ve správním řízení posouzen jako invalidní ve třetím stupni se vznikem invalidity 15. 10. 2015. Protože žalobce nenamítal nesprávné posouzení zdravotního stavu a uznání invalidity, soud v dané věci neprováděl dokazování v tomto směru. Žalobce nesouhlasil se zamítnutím žádosti o invalidní důchod, a vyslovil obavu, že nebude-li mu invalidní důchod přiznán, nebude mít po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody možnost se uživit.

[17] Žalovaná žalobci zamítla žádost o invalidní důchod z důvodu, že žalobce v tzv. rozhodném období nezískal potřebnou dobu pojištění. Jak již uvedeno v odstavcích 9-11 tohoto rozsudku, pro nárok na invalidní důchod nestačí jen uznání

invalidity, ale současně musí pojištěnec splnit podmínku určité doby pojištění v určitém období. V případě žalobce, vzhledem k jeho věku, se vyžaduje alespoň pět let pojištění v období deseti let před vznikem invalidity, konkrétně pět let v období od 15. 10. 2005 do 14. 10. 2015 nebo alternativně deset let pojištění ve dvacetiletém období, tj. deset let pojištění v období od 15. 10. 1995 do 14. 10. 2015. Dobou pojištění je samozřejmě v první řadě nutno rozumět pracovní činnost, za kterou bylo zapláceno pojistné a které zakládalo nemocenské pojištění. A dále pokud se jedná o dobu, kdy žalobce byl veden jako uchazeč o zaměstnání, pak jen doba jednoho roku, neboť žalobce, ač má vykázanou rozsáhlou dobu vedení uchazeče o zaměstnání u úřadu práce (viz odstavec 5 tohoto rozsudku), nebyla mu poskytována podpora v nezaměstnanosti, a proto mu lze započítat jen jeden rok (viz odstavec 13 tohoto rozsudku).

[18] Po provedeném dokazování u jednání, soud dospěl k závěru, že žalovaná správně vyhodnotila žádost žalobce o přiznání invalidního důvodu, jestliže tuto žádost zamítla z důvodu nesplnění podmínky doby pojištění žalobce. Žalobce nezískal v období od 15. 10. 2005 do 14. 10. 2015 pět let pojištění, získal pouze 730 dnů (252 dnů v r. 2008, 113 dnů v r. 2013 a 365 dnů jako uchazeč o zaměstnání od 14. 8. 2014 do 14. 10. 2015). Nezískal ani 10 let pojištění ve dvacetiletém období od 15. 10. 1995 do 14. 10. 2015, neboť v tomto období získal jen 1826 dnů (366 dnů v r. 1996, 365 dnů v r. 1997, 365 dnů v r. 1998, 252 dnů v r. 2008, 113 dnů v r. 2013 a 365 dnů jako uchazeč o zaměstnání od 14. 8. 2014 do 14. 10. 2015).

[19] Žalobce u jednání soudu odsouhlasil správnost evidence výkonu doby zaměstnání a evidenci úřadem práce, kterou žalovaná má k dispozici. Rozporoval pouze rok 2012, kdy uvedl, že pracoval na dohodu, což shodně uvedl i ve svém podání ze dne 27. 6. 2017 u fa MATTES v Havířově v době od února do června 2012. Soud neprováděl v tomto směru dokazování z následujících důvodů. Dle ust. § 5 odst 1 písm. f) ZDP pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastni zaměstnanci činní na základě dohody o pracovní činnosti a zaměstnanci činní na základě dohody o provedení práce. Dohoda o provedení práce (zákoník práce § 75) zakládá účast na důchodovém pojištění teprve až od roku 2012. V obou případech, ať již na základě dohody o pracovní činnosti nebo dohody o provedení práce, podmínkou účasti na důchodovém pojištění je účast na nemocenském pojištění. Je pravdou, že žalovaná neeviduje v r. 2012 kromě doby trvání evidence na úřadu práce do 6. února, žádnou další dobu. Je tedy otázkou, zda z důvodu, že rozsah činnosti na základě dohody nezakládal nemocenské pojištění (u dohody o provedení práce musí odměna v kalendářním měsíci u téhož zaměstnavatele přesáhnout deset tisíc Kč), a proto zaměstnavatel tuto dobu žalované neoznámil, nebo došlo na straně zaměstnavatele k pochybení. Vzhledem však k tomu, že rozporovaná doba mohla maximálně činit 143 dnů (od 7.2. do 30.6.2012), což v žádném případě nestačí k dovršení potřebné doby pojištění, soud v tomto směru neprováděl dokazování, neboť i při prokázání této doby, tato skutečnost by nemohla zvrátit správnost rozhodnutí žalované.

[20] Vzhledem k tomu, že po provedeném dokazování bylo nájisto postaveno, že žalobce splnil pouze jednu z podmínek § 38 ZDP, a to že se stal invalidním k datu 15. 10. 2015, a nesplnil druhou v zákoně danou podmínku, získání potřebné doby pojištění, nevznikl mu nárok na invalidní důchod.

[21] Závěrem soud shrnuje, že žalovaná zjistila správně skutkový stav, aplikovala správně právní předpisy, pod které jej subsumovala a z toho vyvodila v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry. Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl a ztotožnil se se závěrem správních orgánů

[22] O náhradě nákladů řízení rozhodoval krajský soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. s přihlédnutím k tomu, že procesně úspěšný žalovaný nemá právo ze zákona na náhradu nákladů řízení .

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 15. listopadu 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně